

Altsaa denne Lov vil, hvis der virkelig er Raaddenskab til Stede, bevirke, at den ærede Minister med langt større Vægt vil kunne komme til Efteraaret og sige til Rigsdagen: Ja, nu maa vi have en Livsforsikringslov. — Det ærede 11te kongevalgte Medlem havde Betæneligheder ved den Anmeldelse, der skal ske efter § 3, idet han mente, at der skulde ske Anmeldelse af Ting, som private Forretninger havde Krav paa til en vis Grad at holde for sig selv. Den ærede Minister har allerede svaret ham, at det, der forlanges her, er jo ikke andet end, hvad der forlanges i den store Lov, og som vi allesammen ere enige om, og som utvivlsomt maa fordres, naar man mener, at det overhovedet skal komme til en Prøvelse.

For saa vidt det ærede Medlem vil sige: Ja, men her skal oven i Købet finde en Offentliggørelse Sted — ikke i Lovtidenden, som de Herrer blive ved at sige, men i Ministerialtidende, — en skematisk Bekendtgørelse, altsaa dog til en vis Grad en Offentliggørelse, saa antager jeg nu, at Ministeren vil vise en vis Takt, og at der ikke i den skematiske Redegørelse tages Ting med, som den vedkommende har Lov til til en vis Grad at betragte som hørende til Privatlivets eller Handelslivets Fred. Men bortset derfra, er det rigtigt, hvad allerede den ærede Minister har fremhævet, at alt Forsikringsvæsen er en Virksomhed, der appellerer til Publikum, og hvor der derfor forlanges den højeste Aabenhed og Publicitet. Og naar der over for Forlangender om, at der skal fremlægges det sidst afgivne Aarsregnskab, snarere kunde indvendes, at det er dog for galt, at det skal fremlægges for Publikum, saa vil jeg sige, at det er jo ikke andet, end hvad ethvert Aktieselskab skal gøre. Faa vi en Gang en Aktielov, som jeg haaber, vi faa i en nær Fremtid, ville vi jo af ethvert Aktieselskab forlange, at Aarsregnskabet skal komme til at ligge fremme til Eftersyn først og fremmest for Aktionæerne, men ogsaa for Publikum i det hele paa den ordinære Generalforsamling. Altsaa, der er ingen Grund til at beklage sig over de Oplysninger, der her forlanges. Saa ønsker jeg atter at accentuere, at hvad det gælder om, er ikke, at vi faa, hvad jeg sagde i mit første Foredrag, en Statistik, og at Indenrigsministeren og Rigsdagen faa gode Oplysninger, som kunne hjælpe os i vort fremtidige Arbejde, nej, men det er det, at alle de, der interessere sig for Livsforsikringsvæsenet, og som føle sig kaldede til at modvirke,

at Publikum og navnlig de uvidende Klasser blive plyndrede, have et Sted, hvor de kunne gaa hen og skaffe sig Oplysninger om Selskaberne, og at, hvis der kommer nogen og spørger om det og det Selskab, de saa kunne gaa op i Ministeriet og der faa fuldstændig Besked. Hvis saa en Mand, der har Interesse for Sagen og har tilstrækkelig offentlig Sans, skriver i Aviserne, saa bliver Selskabet Genstand for offentlig Drøftelse, og det nytter da ikke, at det gaar rundt og siger, at det findes i Ministerialtidende, thi man kan da møde med Avisen og sige: Ja, men her er det jo paavist, at I ere et fuldstændig insolvent og Humbuggsselskab! Det er af større Betydning, og det er overhovedet det, man vil opnaa ved Publicitetsprincippet, der maaske ikke er tilstrækkeligt helt igennem, men dog er et meget væsentligt Moment i hele Livsforsikringsvæsenet.

Formanden: Den ærede 5te Landstingsmand for 7de Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Rottbøll: Jeg skal kun tillade mig at gøre den Bemærkning, at det i og for sig kunde være rigtigt, at denne Lov ikke vil lægge Hindringer i Vejen for den store Lov, naar vi allesammen vare enige om, at den ikke betød stort og ikke ydede mindste Sikkerhed, men kun egentlig var en Lov til at fremhjelpe en Statistik. Det er ikke ganske Tilfældet, for nede i Folketinget har man dog ment, at den ydede nogen Sikkerhed, idet man har henvist til den Sikkerhed, der kunde bydes gennem Pressen og dens Kritik. Den mener jeg ganske vist er illusorisk, og det glædede mig, at det ærede Medlem, der sidst talte, egentlig ogsaa mener det, men da Folketinget dog har ment, at der gaves nogen Sikkerhed i denne Lov, ser jeg ikke rettere, end at man paa Basis af den kunde udskyde det store Lovforslag. Og en Ting til vil jeg nævne, nemlig det, at man muligvis kunde komme til, hvis man skulde faa bedre Resultat ud af denne Lov, end jeg venter, at gaa over til Publicitetsprincippet. Det store Lovforslag, vi have bearbejdet i Aar, gaar jo ud fra Koncessionsprincippet og har holdt sig dertil. Her gaar man ud fra det ganske modsatte, Publiciteten. Det er det System — i Forbindelse med Depositum — som det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, altid har hævdet meget stærkt, og som findes i England. Jeg er noget ængstelig for, hvis der skulde komme noget bedre ud af Lovfor-